

prima instanță: P. Triboi
instanța de apel: D. Manole, Șt. Niță, A. Bostan

dosarul nr. 2ra- 2043/16

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Haralampie Lazari,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Haralampie Lazari împotriva Întreprinderii pentru silvicultură „Nisporeni-Silva” cu privire la anularea ordinului de concediere din funcție, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Haralampie Lazari și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 18 decembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La data de 17 iulie 2015, Haralampie Lazari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii pentru silvicultură „Nisporeni-Silva” cu privire la anularea ordinului privind concedierea din funcție, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, din anul 2002 a activat în cadrul Întreprinderii pentru silvicultură „Nisporeni Silva”, ocolul silvic Ciorești, Nisporeni în calitate de pădurar, cu un salariu mediu lunar în sumă de 2 417 lei.

Menționează că, la data de 21 mai 2015, prin ordinul nr.21-C, administrația Întreprinderii pentru silvicultură „Nisporeni-Silva” în temeiul art. 86 alin.(1) lit. k) Codul muncii, a dispus concedierea sa din funcția de pădurar pe motivul neglijenței în serviciu, încălcarea obligațiilor directe de serviciu, comiterea tăierilor ilicite în proporții mari a fondului forestier.

Susține că, la data de 08 iunie 2015, a expediat în adresa Întreprinderii pentru silvicultură „Nisporeni-Silva” cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea ordinului nr.21-C din 21 mai 2015, dar nu a primit răspuns.

Consideră că, ordinul a fost emis ilegal, cu încălcarea prevederilor art.87 al Codului muncii, fără consultarea comitetului sindical.

Solicită reclamantul anularea ordinului Întreprinderii pentru silvicultură „Nisporeni-Silva” nr.21 din 21 mai 2015 cu privire la concediere, restabilirea sa în

funcția de pădurar al ocolului silvic Ciorești și încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu începând cu data de 21 mai 2015 și pînă la data pronunțării hotărîrii judecătorești.

Prin hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 18 decembrie 2015 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță, și-a argumentat concluzia prin faptul că, pretențiile reclamantului sunt neîntemeiate, iar Întreprinderea pentru silvicultură „Nisporeni-Silva” a acționat în conformitate cu prevederile legale în raport cu reclamantul, deoarece acesta și-a depășit atribuțiile de serviciu, care potrivit fișei postului nr. 23 pct.5, purta răspundere de paza fondului forestier, tăieri ilicite și întocmirea facturilor fiscale de eliberare a masei lemnoase.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2016 a fost respins apelul declarat de către Haralampie Lazari și a fost menținută hotărîrea primei instanțe.

La data de 08 iulie 2016, Haralampie Lazari a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu hotărîrile instanțelor inferioare, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost elucidate pe deplin, au fost încălcate sau aplicate eronat normele de drept material, iar erorile comise au dus la soluționarea greșită a cauzei, încălcîndu-i drepturile și libertățile fundamentale.

Susține că, instanța de apel nu a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii primei instanțe în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii, nu a verificat raporturile juridice stabilite, dar a afirmat sau a infirmat unele fapte neprobate, fără a da apreciere tuturor probelor pertinente din dosar, ceea ce a dus la emiterea unei decizii neîntemeiate.

Menționează că, instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerație că la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul nu a ținut cont de gravitatea abaterii disciplinare, precum și faptul că pe parcursul a 14 ani în domeniul silviculturii nu a avut careva sancțiuni disciplinare.

Afirmă că, comitetul sindical a fost consultat formal, la ședința comitetului sindical nu a fost invitat, fiindu-i încălcat dreptul de a-și expune poziția ca membru al sindicatelor.

La data de 08 august 2016, în adresa intimatului Întreprinderea pentru silvicultură „Nisporeni-Silva” a fost expediată copia recursului declarat de către Haralampie Lazari, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La data de 14 septembrie 2016 și, respectiv, 15 septembrie 2016, Întreprinderea pentru silvicultură „Nisporeni-Silva” a depus referință, solicitînd respingerea recursului și menținerea hotărîrii primei instanțe și deciziei instanței de apel ca fiind legale și întemeiate.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Haralampie Lazari nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentul invocat de către recurent precum că, instanța de apel a apreciat arbitrar probele, anexate la materialele dosarului, fapt ce a dus la încălcarea dreptului său la un proces echitabil nu poate fi reținut, deoarece la caz, instanța de apel a apreciat probele în corespundere cu exigențele art. 130 din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentul invocat în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanțele ierarhic inferioare, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Haralampie Lazari, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Haralampie Lazari ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Haralampie Lazari se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic